

Razgovor sa Želimirom Hercigonjom

Što više čitate, bogatiji je vaš usmeni i pisani izričaj

8. studenoga 2017. u našoj školi imali smo priliku ugostiti poznatog književnika, pisca za djecu i odrasle, Želimira Hercigonju. Njegove bajke *Poštar zeko Brzonogi*, *Prašnjavko*, *Kjel crna labud ptica*, *Vodenjak i stara kruška* te roman *Tajni leksikon* djela su uvrštena na popis lektire za drugi i šesti razred.

Kad ste zavoljeli pisanje i postali pisac? Zašto pisac za djecu?

Teško je odgovoriti zašto baš pisac za djecu. To je nešto što je teško pojasniti kao i ljubav na prvi pogled. Možeš li ti objasniti zašto si se baš zaljubila u nekog određenog dječaka? Tako sam se ja zaljubio u pisanje.

Po zanimanju ste pravnik. Imaju li pravo i spisateljstvo ikakvu poveznicu ili su to dvije potpuno različite i suprotne stvari?

To su suprotni svjetovi. Pravnici su uglavnom suhoparni i dosadni iako vrlo elokventni i rječiti. Osnovno zanimanje može biti bilo koje npr. Lewis Carroll, pisac Alise u zemlji čudesa, bio je vrsni matematičar. Volim pisanje, ali od pisanja se, nažalost, u Hrvatskoj ne može živjeti. Pravom se bavim kako bih živio, budući da moram raditi, imati stalan posao, a pisanje je ono što me opušta i u čemu uživam.

Od svih knjiga koje ste napisali, koja Vam je najdraža i zašto?

Teško je odgovoriti na to pitanje. Imaš li brata ili sestru? Kad bi postavila pitanje svojim roditeljima koga više vole, što bi na to teško pitanje odgovorili? Da vas sve vole podjednako. Tako i ja, volim sve svoje knjige jednako.

Primijetili smo pripremajući se za književni susret da se na više mjesta spominje Vaš horoskopski znak – ovan te osobine koje se vezuju uz taj znak. Koliko se u svakodnevnom životu oslanjate na zvijezde i astrologiju?

Teško je reći, ja se ne oslanjam, možda se zvijezde oslanjaju na mene, ne znam. Vjerujem da postoji netko iznad nas koji kreira našu sudbinu i određuje naš budući život.

Roman Tajni leksikon napisan je u prvoj osobi i nalikuje dnevniku djevojčice Anamarije. Kako to da ste se odlučili pripovijedati kroz lik djevojčice, a ne dječaka?

Ima romana gdje su glavni likovi dječaci, a ima onih gdje su djevojčice. Lakše se, ako si pisac, uživjeti u lik dječaka. Ipak, pisci-umjetnici općenito imaju tu mogućnost da se poistovjete s drugim ljudima. Putujući i upoznavajući djecu, upoznao sam njihov način razmišljanja - kako dječaka, tako i djevojčica. Što vole, što žele, društvene mreže koje koriste... a sad imam i desetogodišnju kćer Aniku koja se, doduše, kada sam pisao Tajni leksikon prije 20 godina nije još bila rodila.

Koliko dugo je trajao proces pisanja romana Tajni leksikon? Otkuda inspiracija baš za tu temu?

Mjesec do dva trajalo je pisanje Tajnog leksikona, a piscima baš i ne treba neka posebna inspiracija ako su nadareni i pravi pisci. Potrebno je vrijeme kojeg nam danas svima nedostaje, vrijeme koje posvećujem svojoj obitelji, poslu. Posebno svojoj kćeri. Treba li inspiracija za ljubav? Ne, jel' da?

U vašem romanu ne pojavljuje se ljubomora između dviju prijateljica koje su zaljubljene u istog dječaka. Kako je to moguće?

Pa moguće je. Kad je ljubav u pitanju, prijateljstvo pada u drugi plan, ipak, Bojana se kasnije povukla i dala prednost svojoj prijateljici. Nitko od nas nema *monopol* na ljubav. Ako se netko zaljubi u nekoga, ne znači da neće i netko drugi. Ljubav je vrlo zanimljiva i složena.

Mnogi učenici ne vole čitati lektiru, ali ova nam je knjiga bila vrlo zabavna i zanimljiva.

Sjećate li se Vi neke od lektira koja Vam je bila posebno zanimljiva, a koja knjiga Vam je bila izrazito dosadna i zašto?

Ovih dosadnih se ne sjećam, ali moram priznati da sam uvijek volio čitati: u to doba nije bilo društvenih mreža, već jedan ili dva tv programa. Matu Lovraka u ono vrijeme sam obožavao kao i Doktora Dolittlea. Čitanje je jako važno zbog širenja

vašeg rječnika. Tako sam u bajci o Prašnjavku smislio riječ *ozemlje*. Lektori su željeli to ispravljati, ali ja sam bio uporan u tome da ostane *ozemlje*, površina zemlje. Što više čitate, bogatiji je vaš usmeni i pisani izričaj.

Roman završava tatinom rečenicom: „Svaka ljubav ima svoj vijek trajanja...”

Je li to i vaše mišljenje i što ste time željeli reći?

Sve ima svoj početak i kraj. I Sunce će jednog dana sagorjeti. Mnoge ljubavi počnu vrlo silovito, i mislimo trajat će zauvijek. Nažalost, statistika nas demantira. Ljubavi završavaju. Kao i mladost i život ☺.

Novinarsko-literarna skupina: Mara Machiedo, Amela Mešković i Martina Obradović, 6.d

Mentorica: Anamarija Didović Batinić